Paradigmata programování 3 o poznámky k přednášce

3. Polymorfismus

verze z 2. října 2023

1 Geometrické transformace

Nejprve uvedeme příklady operací, které má smysl provádět se všemi grafickými objekty bez ohledu na to, jakého typu objekty jsou: posunutí, rotaci a změnu velikosti.

Příklad: posunutí

Posunutí je operace, která změní polohu grafického objektu na základě zadaných přírůstků souřadnic. Objekt posuneme tak, že mu pošleme zprávu move, jejíž syntax je následující:

```
(move object dx dy)
  object: grafický objekt, jemuž zprávu posíláme
  dx, dy: čísla
```

Císla dx a dy jsou přírůstky na ose x a y, o něž chceme objekt object posunout.

Je zřejmé, že zatímco z hlediska uživatele není podstatné, jaký grafický objekt posouváme, obsluha zprávy move bude u objektů různých tříd různá. Definice metod se tedy budou u různých tříd lišit:

```
(defmethod move ((pt point) dx dy)
  (set-x pt (+ (x pt) dx))
  (set-y pt (+ (y pt) dy))
  pt)

(defmethod move ((c circle) dx dy)
  (move (center c) dx dy)
  c)

(defmethod move ((poly polygon) dx dy)
  (dolist (item (items poly))
      (move item dx dy))
  poly)
```

U třídy point jednoduše přičítáme přírůstky dx a dy ke kartézským souřadnicím bodu. Kruh posouváme tak, že posouváme jeho střed. U polygonu posouváme všechny jeho vrcholy.

Příklad: otočení

Rotace je otočení objektu o daný úhel kolem daného bodu. Definujeme zprávu rotate s následující syntaxí:

```
(rotate object angle center)

object: grafický objekt

angle: číslo

center: instance třídy point
```

Zde angle je úhel, o který chceme objekt otočit, a center střed rotace.

V obsluze zprávy rotate u třídy point budeme postupovat tak, že bod nejprve posuneme, aby střed rotace splýval s počátkem souřadnic, pak změníme jeho polární souřadnice a posuneme jej zpět. Implementace tohoto postupu bude následující:

Metoda pro třídu circle již pouze správně otočí střed kruhu, u třídy polygon otočíme všechny vrcholy:

```
(defmethod rotate ((c circle) angle center)
  (rotate (center c) angle center)
  c)

(defmethod rotate ((poly polygon) angle center)
    (dolist (item (items poly))
        (rotate item angle center))
  poly)
```

Příklad: zvětšení

Další základní geometrickou transformací je *zvětšení*, které realizujeme pomocí zprávy **scale**. Podrobnosti najdete ve zdrojovém kódu k této přednášce.

2 Obrázky

Třída picture umožňuje spojit několik grafických objektů do jednoho a pracovat s nimi jako s jedním celkem. Tím usnadňuje operace prováděné na všech objektech současně. Instance třídy si můžeme představit jako skupinu grafických objektů spojených do jednoho (ve vektorových grafických editorech podobnou roli hraje příkaz group).

Implementace třídy je velmi podobná implementaci třídy polygon. Tady jsou základní definice:

```
(defclass picture ()
  ((items :initform '())))
(defmethod items ((pic picture))
  (copy-list (slot-value pic 'items)))
(defmethod set-items ((pic picture) value)
  (check-items pic value)
  (setf (slot-value pic 'items) (copy-list value))
 pic)
(defmethod check-items ((pic picture) items)
  (dolist (item items)
    (check-item pic item))
 pic)
(defmethod check-item ((pic picture) item)
  (unless (or (typep item 'point)
              (typep item 'circle)
              (typep item 'polygon)
              (typep item 'picture))
    (error "Invalid picture element type."))
 pic)
```

Jediný rozdíl vidíme v metodě check-item. Zatímco prvky seznamu items polygonu smějí být pouze body, u obrázku to může být libovolný grafický objekt (včetně obrázku). Poznamenejme, že pokud definujeme novou třídu grafických objektů (jako například třídy triangle, full-shape, empty-shape, ellipse z cvičení), nesmíme zapomenout změnit i metodu check-item třídy picture. Tuto zjevnou nevýhodu, která může být zdrojem chyb, odstraníme na příští přednášce.

Metody pro geometrické transformace můžeme napsat přesně stejně jako u třídy polygon. Například metoda pro zprávu move:

```
(defmethod move ((pic picture) dx dy)
  (dolist (item (items pic))
      (move item dx dy))
  pic)
```

3 Princip polymorfismu

Aniž bychom o tom hovořili, využili jsme v předchozích příkladech princip polymorfismu.

Princip polymorfismu (pro jazyky založené na třídách)

Různé třídy mohou mít definovány pro tutéž zprávu různé metody.

Princip samozřejmě vyplývá už ze základní charakteristiky objektově orientovaného programování, jak jsme ji uvedli na první přednášce. Na této přednášce jsme jej poprvé použili. Teď si jej trochu důkladněji rozebereme.

Princip polymorfismu jsme v předchozích příkladech využili dvakrát. Poprvé při definici metod pro zprávy geometrických transformací (zprávy move, scale a rotate), podruhé, když jsme je zasílali prvkům obrázků v metodách move, scale a rotate třídy picture. Pojďme si tyto případy rozebrat na příkladě zprávy move.

Při definici metod tříd point, circle a polygon nám princip polymorfismu umožnil definovat pro každou ze tříd metody téhož názvu move, ale s různou implementací — metody v těchto třídách mají různé definice. Lze říci, že systém umožňuje pojmenovat akce, které se liší provedením (implementací), ale nikoli významem, stejným názvem.

V některých staticky typovaných programovacích jazycích (C++, C#, Java) se setkáme s možností definovat různé funkce stejným názvem, pokud se liší počtem nebo typem parametrů. Této možnosti se říká přetěžování funkcí (function overloading). Principiálně jde ale o něco jiného. Hlavní rozdíl, který nás teď zajímá, je tento: u přetěžování funkcí jde ve skutečnosti o různé funkce, které sice z pohledu programátora mají týž název, ale překladač je vždy umí rozlišit podle typu a počtu parametrů. Za běhu programu už funkce nemají nic společného. Přetěžování funkcí lze tedy používat jen spolu se statickým typováním. S pohledu polymorfismu se někdy mluví o statickém či nepravém polymorfismu.

Dynamický nebo též pravý polymorfismus, což je ten, kterým se zabýváme zde, využívá dynamického typování. Třída každého objektu musí být známa za běhu programu, protože až za běhu programu se rozhoduje, která metoda zaslané zprávy se zavolá. U různých metod téže zprávy nejde o různé funkce bez jakéhokoli vzájemného vztahu (jako je tomu u statického polymorfismu), protože i za běhu programu musí být známo, že jde o různé metody téže zprávy.

Metoda move třídy picture z předchozího příkladu by nefungovala nebýt dynamického polymorfismu. O metodách zavolaných pro jednotlivé prvky obrázku se rozhoduje až za běhu a jinak to být nemůže. I staticky typované programovací jazyky musí tedy v podobných případech používat dynamické typování — musí znát typ (třídu) objektu za běhu programu. Takto konstruovaným metodám se pak v těchto jazycích obvykle říká dynamické metody.

Příklad: posunutí obrázku bez polymorfismu?

Kdyby nebylo principu polymorfismu, tj. kdyby neexistovaly metody, posouvání objektů bychom realizovali klasickými funkcemi. Ty by musely mít pro různé typy objektů různé názvy. Kdyby tyto názvy byly například point-move pro typ point, circle-move pro typ circle, polygon-move pro typ polygon a picture-move pro typ picture, musela by definice funkce picture-move vypadat takto:

Volat různé funkce podle typu objektu by musely i další funkce, například funkce pro rotaci a změnu velikosti objektu. To by přinášelo nežádoucí opakování kódu: každá funkce by musela obsahovat totéž větvení podle typu objektu (ve funkci picture-move realizované cond-výrazem).

Drobná poznámka na okraj. V Lispu by mohlo pomoci použití vhodného makra, ať už uživatelského, nebo vestavěného, např. typecase:

Bylo by to ale jen nedokonalé záplatování principiálního problému.

Kromě toho má tato definice ještě jednu nevýhodu: kdykoliv bychom definovali nový typ grafických objektů, museli bychom upravit i funkci picture-move. To se týká například tříd, jež jste definovali na cvičení (např. triangle).

Změna na jednom místě programu by tedy znamenala nutnost změny i na dalších místech. Této nutnosti nás princip polymorfismu zbavuje. V objektově orientovaných programovacích jazycích bývá princip polymorfismu přítomen. Předchozí příklad proto není reálný. Při používání procedurálního programovacího stylu se s podobnými jevy ale setkáváme.

Jak jsme ale už viděli, po definici nové třídy (např. triangle) budeme stejně muset předefinovat jinou metodu třídy picture: metodu check-item. Tuto nepříjemnost vyřešíme lépe až na příští přednášce pomocí dědičnosti.

4 Kreslení pomocí knihovny micro-graphics

K vykreslování našich grafických objektů budeme využívat jednoduchou procedurální grafickou knihovnu micro-graphics, napsanou pro potřeby tohoto textu. Na této přednášce budeme používat jen některé její základní funkce: mg:display-window, mg:get-param, mg:set-param, mg:clear, mg:draw-circle a mg:draw-polygon. Jejich popis najdete v následující části.

Poznámka pro uživatele Mac OS. V několika posledních verzích Mac OS nebudou následující příklady fungovat. Důvod je principiální a časem ho vysvětlíme. Prozatím je potřeba používat Windows nebo Linux (např. přes vzdálenou plochu), časem, až začneme kreslit správně, se budete moci k Mac OS vrátit. (Snímky obrazovky z následujících příkladů jsou ze starší verze systému.)

Příklad: použití knihovny micro-graphics

Vyzkoušejme některé ze služeb knihovny micro-graphics. Nejprve knihovnu načtěme do prostředí LispWorks volbou nabídky "Load..." a souboru load.lisp (při volbě nabídky "Load..." musí být aktivní okno s příkazovým řádkem, nikoliv okno s editovaným souborem, jinak se načte tento soubor).

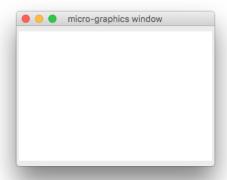
Nejprve zavoláme funkci mg:display-window a výsledek uložíme do proměnné:

```
CL-USER 40 > (setf w (mg:display-window))
#<MG-WINDOW 20099673>
```

Otevře se nově vytvořené okno knihovny micro-graphics, jak vidíme na Obrázku 1.

Výsledek tohoto volání (v našem případě zapisovaný prostředím jako #<MG-WINDOW 20099673>) slouží pouze jako identifikátor okna, který budeme používat při dalších voláních funkcí knihovny. Žádný jiný význam pro nás nemá.

Pomocí funkce mg:get-param můžeme zjistit přednastavené kreslicí parametry okna:

Obrázek 1: Prázdné okno knihovny micro-graphics

```
'(:thickness :foreground :background :filledp :closedp))
((:THICKNESS 1) (:FOREGROUND :BLACK) (:BACKGROUND :WHITE) (:FILLEDP NIL) (:CLOSEDP NIL))
```

Kreslicí parametry můžeme nastavit funkcí mg:set-param. Zkusme tedy změnit barvu pozadí a potom pomocí funkce mg:clear okno vymazat:

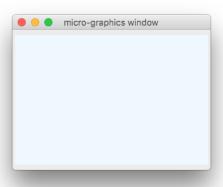
```
CL-USER 42 > (mg:set-param w :background :aliceblue)
NIL

CL-USER 43 > (mg:clear w)
NIL
```

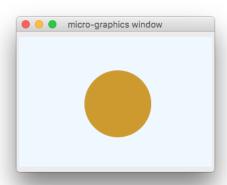
Pokud jsme to udělali dobře, pozadí okna se přebarví na světle modrou (Obrázek 2).

Jako další krok otestujeme funkci mg:draw-circle. Víme, že tato funkce vyžaduje jako parametry údaje o středu a poloměru vykreslovaného kruhu. Kromě toho její výsledek ovlivňují kreslicí parametry:foreground,:thickness a:filledp. Nastavme tedy nejprve například parametry:foreground a:filledp a zavolejme funkci mg:draw-circle:

V okně se objeví vyplněný kruh barvy :goldenrod3 (Obrázek 3).

Obrázek 2: Okno knihovny micro-graphics po změně barvy pozadí

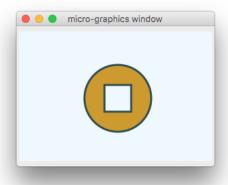

Obrázek 3: Okno knihovny ${\tt micro-graphics}$ po nakreslení kruhu

Nyní ještě změníme parametr: foreground a zkusíme pomocí funkce mg: draw-polygon nakreslit čtverec:

Konečně, pro vylepšení efektu nastavíme novou barvu pera, parametry :filledp, :thickness a (kvůli uzavření čtverce) :closedp a znovu vykreslíme kruh a čtverec:

Výslednou podobu okna vidíme na Obrázku 4.

Obrázek 4: Okno knihovny micro-graphics po nakreslení dvou kruhů a dvou polygonů

5 Základní funkce knihovny micro-graphics

Následuje dokumentace funkcí knihovny micro-graphics použitých v minulé části.

```
(mg:display-window) => window
```

window: odkaz na okno

Vytvoří a zobrazí nové grafické okno. Jako výsledek vrací odkaz na toto okno, který je třeba používat jako parametr v ostatních funkcích, jež s oknem pracují. Nové okno má několik **kreslicích parametrů**, které lze zjišťovat pomocí funkce mg:get-param a nastavovat pomocí funkce mg:set-param. Souřadnice v okně se udávají v pixelech, jejich počátek je v levém horním rohu okna, hodnoty druhé souřadnice se zvětšují směrem dolů. Rozměry okna jsou 297 na 210 pixelů.

```
(mg:get-param window param) => value
```

window: hodnota vrácená funkcí mg:display-window

param: symbol

Funkce mg:get-param vrací hodnotu kreslicího parametru param okna window. Pro nás jsou důležité tyto parametry:

:thickness Tloušťka čáry v pixelech. Ovlivňuje funkce na kreslení

obrazců (např. mg:draw-circle), pokud není nastaven

parametr: filledp. Počáteční hodnota: 1.

:foreground Barva inkoustu. Ovlivňuje funkce na kreslení obrazců

(např. mg:draw-circle). Počáteční hodnota: :black.

:background Barva pozadí. Ovlivňuje funkci mg:clear. Počáteční

hodnota: :white.

:filledp Zda kreslit obrazce vyplněné. Ovlivňuje funkce na kreslení

obrazců (např. mg:draw-circle). Počáteční hodnota:

nil.

:closedp Zda spojit poslední a první vrchol polygonu. Ovlivňuje

funkci mg:draw-polygon, pokud není nastaven parametr

filledp. Počáteční hodnota: nil.

Přípustnými hodnotami parametrů :foreground a :background jsou všechny symboly, které v grafickém systému LispWorks pojmenovávají barvu. Jejich seznam lze zjistit funkcí color:get-all-color-names, nebo, pokud uvedeme část názvu barvy, kterou chceme použít, funkcí color:apropos-color-names. Vzorkovník barev je také ve zvláštním souboru.

Barvy lze také v LispWorks vytvářet z komponent pomocí zabudovaných funkcí color:make-rgb, color:make-hsv, color:make-gray. Zájemci se mohou na tyto funkce podívat do dokumentace.

Kreslicí parametry lze nastavovat funkcí mg:set-param.

(mg:set-param window param value) => nil

window: hodnota vrácená funkcí mg:display-window

param: symbol
value: hodnota

Funkce mg: set-param nastavuje kreslicí parametr param okna window na hodnotu value. Význam kreslicích parametrů je uveden u funkce mg: get-param. Nové kreslicí parametry ovlivňují způsob kreslení do okna od momentu, kdy byly nastaveny.

```
(mg:clear window) => nil
window: hodnota vrácená funkcí mg:display-window
```

Funkce mg:clear vymaže celé okno window barvou aktuálně uloženou v kreslicím parametru:background.

```
(mg:draw-circle window x y r) => nil
window: hodnota vrácená funkcí mg:display-window
x, y, r: čísla
```

Funkce mg:draw-circle nakreslí do okna window kruh se středem o souřadnicích x, y a poloměrem r. Kruh se kreslí barvou uloženou v kreslicím parametru :foreground okna window. Kreslicí parametr :filledp okna window udává, zda se bude kruh kreslit vyplněný. Pokud není nastaven, bude se kreslit pouze obvodová kružnice čarou, jejíž tlouštka je uložena v kreslicím parametru :thickness okna window.

```
(mg:draw-ellipse window x y rx ry phi) => nil
window: hodnota vrácená funkcí mg:display-window
x, y, rx, ry, phi: čísla
```

Funkce mg:draw-ellipse nakreslí do okna window elipsu se středem o souřadnicích x, y s poloosami rx a ry. Elipsa bude natočená (kolem středu) o úhel phi. Kreslí se barvou uloženou v kreslicím parametru :foreground okna window. Kreslicí parametr :filledp okna window udává, zda se bude elipsa kreslit vyplněná. Pokud není nastaven, bude se kreslit pouze obvod čarou, jejíž tlouštka je uložena v kreslicím parametru :thickness okna window.

```
(mg:draw-polygon window points) => nil
window: hodnota vrácená funkcí mg:display-window
points: seznam čísel
```

Funkce mg:draw-polygon nakreslí do okna window polygon s vrcholy danými parametrem points. Tento parametr musí obsahovat seznam sudé délky, jako prvky se v něm musí střídat xové a yové souřadnice vrcholů polygonu. Kreslí se barvou uloženou v kreslicím parametru :foreground okna window. Kreslicí parametr :filledp okna window udává, zda se bude polygon kreslit vyplněný. Pokud není nastaven, budou se kreslit pouze úsečky spojující jednotlivé vrcholy polygonu čarou, jejíž tlouštka je uložena v kreslicím parametru :thickness okna window. Kreslicí parametr :closedp okna window určuje, zda se má nakreslit i úsečka spojující poslední bod polygonu s prvním. Pokud je nastaven kreslicí parametr :filledp, kreslicí parametr :closedp se ignoruje.

6 Kreslení grafických objektů

Když jsme se naučili používat procedurální grafickou knihovnu micro-graphics, zkusíme ji využít ke kreslení našich grafických objektů.

Budeme pokračovat v objektovém přístupu; proto budeme grafické objekty kreslit tak, že jim budeme posílat zprávy a necháme je, aby vykreslení pomocí knihovny micro-graphics již provedly samy ve svých metodách.

Knihovna micro-graphics není objektová. Výsledek kreslení je vždy závislý na hodnotách, které je nutno předem nastavit. V objektovém přístupu se snažíme dodržovat princip nezávislosti objektů. Proto požadujeme, aby výsledky akcí prováděných s objekty byly pokud možno závislé pouze na vnitřním stavu objektů (a hodnotách parametrů zpráv objektům zasílaných). Proto budou informace o způsobu kreslení (barva, tloušťka pera a podobně) součástí vnitřního stavu objektů, stejně jako informace o okně, do nějž se objekty mají kreslit.

To je v souladu s principy objektového programovaní i s intuitivní představou: například barva kruhu je zjevně jeho vlastnost, kruh by tedy měl údaj o ní nějakým způsobem obsahovat a při kreslení by na ni měl brát ohled.

Příklad: třída window

Uveďme nejprve definici třídy window, jejíž instance budou obsahovat informace o okně knihovny micro-graphics, do něhož lze kreslit naše grafické objekty (vlastnost mg-window), a další údaje. Mezi ně patří:

- grafický objekt, který se do okna vykresluje (vlastnost shape),
- barva pozadí okna (vlastnost background).

Definice třídy:

```
(defclass window ()
  ((mg-window :initform (mg:display-window))
  (shape :initform nil)
  (background :initform :white)))
```

Je vidět, že při vytvoření instance této třídy se automaticky otevře nové okno.

Definice metod pro jednotlivé vlastnosti:

```
(defmethod shape ((w window))
  (slot-value w 'shape))

(defmethod set-shape ((w window) shape)
  (setf (slot-value w 'shape) shape)
  w)

(defmethod background ((w window))
  (slot-value w 'background))

(defmethod set-background ((w window) color)
  (setf (slot-value w 'background) color)
  w)
```

Vlastnost pro slot mg-window nedefinujeme. Hodnotu slotu (tedy odkaz na okno knihovny micro-graphics) považujeme za soukromou. Budeme ji prozrazovat jen grafickým objektům při jejich kreslení, aby věděly, do kterého okna se mají nakreslit (viz dále).

Chceme-li vykreslit obsah okna, pošleme mu zprávu redraw. Metoda redraw vykreslí obsah okna tak, že nejprve zjistí barvu pozadí (vlastnost background), touto barvou obsah okna vymaže (funkcí mg:clear) a nakonec pošle grafickému objektu ve slotu shape zprávu draw:

```
(defmethod redraw ((window window))
  (let ((mgw (slot-value window 'mg-window)))
    (mg:set-param mgw :background (background window))
    (mg:clear mgw)
    (when (shape window)
        (draw (shape window) mgw)))
    window)
```

Zpráva draw má následující syntax:

```
(draw object mg-window)
```

Po jejím zaslání grafickému objektu by se měl tento objekt nakreslit do zadaného okna knihovny micro-graphics. Obsluhu této zprávy bude tedy třeba definovat pro všechny třídy grafických objektů (zpráva využívá princip dynamického polymorfismu).

Příklad: rozšíření třídy circle

Nyní implementujeme kreslení pro třídu circle. Už víme, že je třeba definovat metodu pro zprávu draw. Po jejím obdržení by se měl kruh vykreslit do zadaného okna knihovny micro-graphics. To bude vyžadovat přidání vlastností a metod třídě circle:

```
(defclass circle ()
  ((center :initform (make-instance 'point))
   (radius :initform 1)
   (color :initform :black)
   (thickness :initform 1)
   (filledp :initform nil)))
(defmethod color ((c circle))
  (slot-value c 'color))
(defmethod set-color ((c circle) value)
  (setf (slot-value c 'color) value)
 c)
(defmethod thickness ((c circle))
  (slot-value c 'thickness))
(defmethod set-thickness ((c circle) value)
  (setf (slot-value c 'thickness) value)
 c)
(defmethod filledp ((c circle))
  (slot-value c 'filledp))
(defmethod set-filledp ((c circle) value)
  (setf (slot-value c 'filledp) value)
 c)
```

Význam vlastností color, thickness a filledp je jasný. Budeme je používat k určování vzhledu kresleného kruhu.

Příklad: kreslení ve třídě circle

Metoda draw třídy circle bude sestávat ze dvou částí:

- 1. nastavení kreslicích parametrů okna podle hodnot slotů kruhu,
- 2. nakreslení kruhu (funkcí mg:draw-circle).

Bude rozumné definovat kód pro tyto dva úkony zvlášť. (Podle obecného principu: rozdělit složitější úkol na více jednodušších. Přestože to teď netušíme, rozhodnutí

vedené tímto obecným principem se nám v budoucnu vyplatí.) Jelikož programujeme objektově, definujeme dvě pomocné zprávy, jejichž obsluha tyto úkony provede. První z nich nazveme **set-mg-params**. Příslušná metoda bude vypadat takto:

```
(defmethod set-mg-params ((c circle) mgw)
  (mg:set-param mgw :foreground (color c))
  (mg:set-param mgw :thickness (thickness c))
  (mg:set-param mgw :filledp (filledp c))
  c)
```

Metoda nastavuje kreslicí parametry zadaného okna knihovny micro-graphics podle vlastností kruhu.

Zprávu pro vlastní kreslení nazveme do-draw. Zde je její metoda:

K dokončení už zbývá pouze definovat vlastní metodu draw. Ta ovšem bude jednoduchá:

```
(defmethod draw ((c circle) mg-window)
  (set-mg-params c mg-window)
  (do-draw c mg-window))
```

Příklad: test kreslení koleček

Test kódu z předchozích příkladů:

```
CL-USER 1 > (setf w (make-instance 'window))
#<WINDOW 217F04BF>

CL-USER 2 > (setf circ (make-instance 'circle))
#<CIRCLE 218359FB>

CL-USER 3 > (set-x (center circ) 100)
#<POINT 2183597B>

CL-USER 4 > (set-y (center circ) 100)
```

```
#<POINT 2183597B>

CL-USER 5 > (set-radius circ 50)

#<CIRCLE 218359FB>

CL-USER 6 > (set-color circ :red)

#<CIRCLE 218359FB>

CL-USER 7 > (set-thickness circ 20)

#<CIRCLE 218359FB>

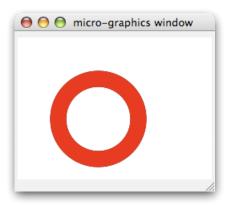
CL-USER 8 > (set-shape w circ)

#<WINDOW 217F04BF>

CL-USER 9 > (redraw w)

#<WINDOW 217F04BF>
```

Výsledek by měl odpovídat Obrázku 5. Kruh v okně můžeme kdykoli překreslit

Obrázek 5: Červené kolečko

zavoláním (redraw w).

Příklad: funkce na vytvoření objektu

K vytvoření kolečka z předchozího příkladu si můžeme napsat funkci:

```
(defun make-red-circle ()
  (let ((circ (make-instance 'circle)))
    (set-x (center circ) 100)
    (set-y (center circ) 100)
    (set-radius circ 50)
    (set-color circ :red)
    (set-thickness circ 20)
    circ))
```

Pak můžeme pomocí této funkce kolečko vytvořit a vykreslit v okně:

```
CL-USER 3 > (setf w (make-instance 'window))
#<WINDOW 21F18F5F>

CL-USER 4 > (setf c (make-red-circle))
#<CIRCLE 21EADBFB>

CL-USER 5 > (set-shape w c)
#<WINDOW 21F18F5F>

CL-USER 6 > (redraw w)
#<WINDOW 21F18F5F>
```

Příklad: kreslení ve třídě picture

Budeme pokračovat kreslením obrázků, tedy instancí třídy picture. Jak už víme, je třeba definovat metodu pro zprávu draw.

```
(defmethod draw ((pic picture) mg-window)
  (dolist (item (reverse (items pic)))
      (draw item mg-window))
  pic)
```

Metoda prochází všechny prvky obrázku pic od posledního k prvnímu (díky funkci reverse) a každému posílá zprávu draw. Metoda by tedy opravdu měla vykreslit všechny prvky obrázku, přičemž objekty, které jsou v seznamu prvků obrázku vpředu, by měly překrývat objekty více vzadu.

Příklad: test kreslení obrázků

Vyzkoušejme kreslení obrázku na příkladě. Vytvoříme instanci třídy picture, která bude obsahovat několik soustředných kruhů se střídajícími se barvami. Podobně jako u funkce make-red-circle si na to napíšeme funkci:

Funkce make-bulls-eye používá dvě pomocné funkce. Funkce make-be-item vytvoří jedno kolečko v terči se středem v počátku, funkce make-be-items jejich seznam, kde poloměr největšího kolečka bude roven počtu koleček (poloměry sousedních koleček se liší o 1). Samotná funkce make-bulls-eye vytvoří obrázek se seznamem prvků vytvořeným funkcí make-be-items, upraví jeho velikost a posune jej do požadovaného bodu. Obrázek vrátí jako výsledek.

Test:

```
CL-USER 17 > (setf w (make-instance 'window))
#<WINDOW 21C94ADF>

CL-USER 18 > (setf eye (make-bulls-eye 125 90 80 9))
#<PICTURE 200E038F>

CL-USER 19 > (set-shape w eye)
#<WINDOW 21C94ADF>

CL-USER 20 > (redraw w)
#<WINDOW 21C94ADF>
```

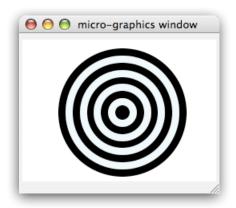
Výsledné okno je na Obrázku 6. Kruhy v obrázku jsou vyplněné (mají nastaveno filledp na t), výsledného efektu je dosaženo jejich překrytím.

Příklad: druhý test kreslení obrázků

Jak těžké nyní bude nakreslit dva terče vedle sebe? Podívejme se na to:

```
CL-USER 26 > (setf w (make-instance 'window))
#<WINDOW 200E007F>

CL-USER 27 > (setf eye1 (make-bulls-eye 84 105 40 5))
#<PICTURE 200D248B>
```


Obrázek 6: Terč

```
CL-USER 28 > (setf eye2 (make-bulls-eye 213 105 40 5))

#<PICTURE 200BC66B>

CL-USER 29 > (setf pic (make-instance 'picture))

#<PICTURE 200A1D4B>

CL-USER 30 > (set-items pic (list eye1 eye2))

#<PICTURE 200A1D4B>

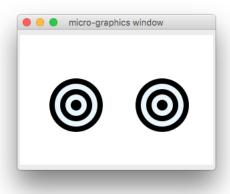
CL-USER 31 > (set-shape w pic)

#<WINDOW 200E007F>

CL-USER 32 > (redraw w)

#<WINDOW 200E007F>
```

A výsledek je na Obrázku 7. Samozřejmě i na vytvoření dvou terčů vedle sebe

Obrázek 7: Dva terče vedle sebe

bychom si mohli napsat funkci.

Příklady k této přednášce obsahují vylepšenou funkci make-bulls-eye.

Příklad: kreslení polygonů

K třídě polygon přidáme nové vlastnosti, které budou obsahovat informace potřebné ke kreslení. Metodu draw a pomocné metody navrhneme podobně jako u třídy circle (podrobnosti ve zdrojovém kódu k přednášce).

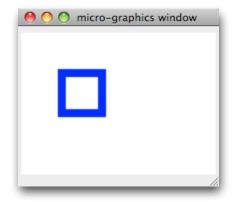
Příklad: zkouška polygonu

Jednoduchý příklad práce s polygonem:

```
CL-USER 1 > (setf w (make-instance 'window))
#<WINDOW 200A5D9F>
CL-USER 2 > (setf p (make-instance 'polygon))
#<POLYGON 216FBD3B>
CL-USER 3 > (set-items
              (list (move (make-instance 'point) 50 50)
                    (move (make-instance 'point) 100 50)
                    (move (make-instance 'point) 100 100)
                    (move (make-instance 'point) 50 100)))
#<POLYGON 216FBD3B>
CL-USER 4 > (set-color (set-thickness p 10) :blue)
#<POLYGON 216FBD3B>
CL-USER 5 > (set-shape w p)
#<WINDOW 200A5D9F>
CL-USER 6 > (redraw w)
#<WINDOW 200A5D9F>
```

Pokus by měl skončit stejně jako na Obrázku 8.

Funkce na vytvoření modrého čtverce:

Obrázek 8: Modrý čtverec

```
(move (make-instance 'point) 100 100)
(move (make-instance 'point) 50 100))))
```

A její použití:

```
CL-USER 8 > (setf sq (make-blue-square))
#<POLYGON 200A3F13>

CL-USER 9 > (setf w (set-shape (make-instance 'window) sq))
#<WINDOW 200B157B>

CL-USER 10 > (redraw w)
#<WINDOW 200B157B>
```

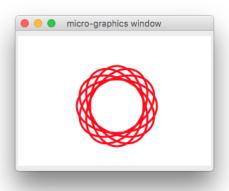
Příklad: kreslení bodů

Body kreslíme jako malá kolečka. Podrobnosti najdete ve zdrojovém kódu k této přednášce.

Otázky a úkoly na cvičení

- 1. Přidejte do třídy triangle z minulých cvičení metody move, scale, rotate pro geometrické transformace.
- 2. Podobně jako u základních tříd této kapitoly dodejte do třídy triangle vlastnosti a metody používané při kreslení.
- 3. Na cvičení k první přednášce jste psali metodu **perimeter** (obvod) pro vaši třídu **triangle**. Napište ji teď pro všechny třídy grafických objektů. Obvod bodu je 0, obvod polygonu je součet délek jeho úseček včetně úsečky spojující první a poslední bod. Obvod obrázku je součet obvodů jeho prvků.

- 4. Definujte třídy full-shape a empty-shape. Instance třídy full-shape by měly představovat geometrické objekty, které vyplní celou rovinu. U třídy empty-shape to budou naopak objekty neobsahující žádný bod. Pro tyto třídy definujte všechny metody, které jsme v této kapitole definovali pro ostatní třídy, pokud to má smysl. Má například smysl definovat metodu draw pro třídu empty-shape? Jak tuto metodu definovat pro třídu full-shape?
- 5. Doplňte do třídy ellipse vlastnosti potřebné ke kreslení.
- 6. Definujte ve třídě ellipse metody pro kreslení a otestujte je.
- 7. Definujte metody move, rotate a scale pro třídu ellipse.
- 8. Napište funkci podobnou funkci make-bulls-eye pro elipsy. Ke změně velikosti elipsy ale použijte zprávu scale a k posunutí do bodu x y zprávu move.
- 9. Napište funkci, která vrátí instanci třídy picture, která se vykreslí zhruba jako na Obrázku 9. K otočení elipsy použijte zprávu rotate. V případě po-

Obrázek 9: Několik elips

třeby třídu picture upravte.